

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Daniela Spratka, Ph.D. a JUDr. Zory Šmolkové, ve věci žalobce **C. T. O., občanské sdružení**, se sídlem X, zastoupeného JUDr. Filipem Jirouskem, advokátem se sídlem Preslova 9, Ostrava – Moravská Ostrava, proti žalovanému **Statutárnímu městu Ostravě** se sídlem Prokešovo nám. 8, Ostrava, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného č. j. SMO/415052/14/ÚHAaSŘ/St ze dne 18. 11. 2014, ve věci odstranění stavby,

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se svou žalobou doručenou Krajskému soudu v Ostravě dne 13. 1. 2015 domáhal zrušení rozhodnutí Statutárního města Ostravy (dále jen žalovaného) ze dne 18. 11. 2014 č. j. SMO/415052/14/ÚHAaSŘ/St (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Úřadu městského obvodu Moravská Ostrava (dále jen „stavební úřad“) č. j. MOaP/46696/14/OSŘP1/Šp z 28. 7. 2014, kterým stavební úřad nařídil odstranit stavbu „X na pozemku parc. č. v katastrálním území Moravská Ostrava“ (dále jen

„předmětná stavba“), stanovil podmínky pro odstranění této stavby a uložil povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1.000,- Kč.

Podle žalobce je rozhodnutí žalovaného v rozporu s ustanovením § 2 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen s. ř.), neboť není v souladu s veřejným zájmem a neodpovídá okolnostem případu. Pokud se totiž pozemek, na kterém stojí předmětná stavba, stal předmětem prodeje mezi žalovaným a společností A.R., a. s., je nutné, aby žalovaný respektoval na tento smluvní vztah navazující závazky, konkrétně smlouvu, kterou žalobce se společností A. R., a. s. uzavřel dne 23. 9. 2010. Touto smlouvou bylo dohodnuto, že žalobce stavbu vyklidí do tří měsíců od doručení oznámení ze strany investora, tedy A. R., a. s., o vydání příslušného stavebního povolení a investor se zavázal, že stavbu odstraní na své náklady a ve prospěch žalobce zajistí náhradní prostory a parkovací místa. K tomu však žalovaný nepřihlédl.

Dále žalovaný nezohlednil veřejný zájem na provozování taxislužby, neboť žalobce taxislužbu na daném místě provozuje již řadu let a zajišťuje tak dostupnou a kvalitní taxislužbu na území města.

Žalobce dále namítl, že odkaz v rozhodnutí na řízení o změně užívání stavby je účelový, aby se žalovaný nemusel vypořádat s odvolacími námitkami a rozhodnutí je tak nepřezkoumatelné. Předmětná stavba byla povolena jako stavba dočasná. Žalobce včas požádal o změnu užívání stavby, ovšem toto řízení bylo zastaveno, protože žalobce nedoložil souhlas vlastníka pozemku se změnou užívání stavby. Vlastníkem je přitom žalovaný a žalobce již dne 14. 11. 2012 požádal Úřad městského obvodu Moravská Ostrava a Přívoz o udělení souhlasu, k čemuž přes opakované urgency nedošlo. Proto nemohl být souhlas vlastníka pozemku v řízení o změně užívání stavby předložen. Nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí žalobce více nespecifikoval.

Žalovaný s žalobou nesouhlasil a navrhl její zamítnutí. Vzhledem k tomu, že žalobní body jsou téměř totožné s odvolacími námitkami žalobce proti rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 28. 7. 2013, odkázal žalovaný na napadené rozhodnutí, s tím, že jeho názor na tyto námitky a nyní žalobní body zůstává i nadále neměnný. Co se týče rozporu napadeného rozhodnutí s veřejným zájmem, podle žalovaného je taxislužba službou pouze pro určitou skupinu obyvatel, pro kterou zůstane zachována i v případě odstranění stavby, neboť na území Ostravy poskytuje taxislužbu 34 právnických a fyzických osob. Takový veřejný zájem nemůže stát nad veřejným zájmem, jemuž je poskytována ochrana, mj. v ustanovení § 129 odst. 6 zák. č. 183/2006 Sb., (dále jen „stavební zákon“), tedy aby dočasná stavba, u které uplynula stanovená doba jejího trvání a nebyla povolena změna v užívání, nebyla nadále užívána bez povolení nebo opatření stavebního úřadu, jak je tomu v případě předmětné stavby od 1. 1. 2009 dosud, a aby v tom případě byla odstraněna. Námitka nepřezkoumatelnosti rozhodnutí z důvodu účelového vyhnutí se povinnosti řádného vypořádání se s odvolacími námitkami je rovněž nedůvodná, neboť okolnosti, které brání žalobci ve splnění povinnosti zajištění souhlasu vlastníka pozemku vyžadovaného stavebním úřadem v řízení ve věci žádosti o změnu v užívání dočasné stavby, měl žalobce uplatnit především v tomto řízení, než bylo pravomocně skončeno, a nikoliv až v odvolání proti rozhodnutí stavebního úřadu, kterým se nařizuje odstranění předmětné stavby.

Krajský soud poté, co zjistil, že žaloba byla podána včas ve lhůtě 2 měsíců po doručení písemného vyhotovení rozhodnutí žalovaného žalobci, tedy v souladu s ustanovením § 72 odst. 1 zákona č. 152/2002 Sb. soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), přezkoumal napadené rozhodnutí v souladu s ustanovením § 75 odst. 2 s. ř. s. v mezích žalobních bodů a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná; ve věci rozhodl bez jednání v souladu s ustanovením § 51 odst. 1 s. ř. s., neboť s tímto postupem oba účastníci souhlasili.

Ze správního spisu krajský soud zjistil, že stavební úřad rozhodl dne 28. 7. 2014 tak, že nařídil odstranění dočasné stavby D. C. T., X na pozemku parc. č. X v katastrálním území Moravská Ostrava (zde předmětné stavby), jejímž vlastníkem je žalobce, neboť uplynula stanovená doba jejího trvání a nebyla povolena změna v užívání. Své rozhodnutí odůvodnil tím, že užívání předmětné stavby bylo povoleno do 31. 12. 2008 a nebylo prodlouženo. Stavební úřad proto zahájil s vlastníkem stavby, nyní žalobcem, řízení o odstranění stavby. Protože žalobce požádal dne 14. 8. 2013 o změnu v užívání stavby, spočívající v prodloužení doby jejího trvání do 31. 12. 2014, stavební úřad dne 27. 8. 2013 řízení o odstranění stavby přerušil. Řízení o změně v užívání stavby bylo zastaveno pro podstatné vady žádosti, které brání pokračování v řízení, dne 30. 1. 2014, neboť žalobce nedoložil souhlas vlastníka pozemku, na kterém se stavba nachází, s prodloužením dočasné stavby. Za této situace stavební úřad pokračoval v řízení a podle ustanovením § 129 odst. 1 písm. f) stavebního zákona žalobci odstranění stavby nařídil. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, ve kterém namítl chybné vymezení okruhu účastníků řízení, nezohlednění smlouvy uzavřené mezi žalobcem a společností A. R., a. s., kterou se žalobce zavázal stavbu vyklidit a A. R., a. s. se zavázal odstranit stavbu na své náklady a ve prospěch žalobce zajistit náhradní prostory a parkovací místa. Dále namítl, že tzv. podstatné vady žádosti o změnu v užívání stavby byly účelově vykonstruovány, neboť vlastníkem předmětného pozemku je Statutární město Ostrava, jehož žalobce již 14. 11. 2012 požádal o souhlas se změnou užívání stavby, ale dosud neobdržel žádnou odpověď.

Žalovaný napadeným rozhodnutím odvolání zamítl a rozhodnutí stavebního úřadu potvrdil. Ztotožnil se s vymezeným okruhem účastníků řízení, jak je stanovil stavební úřad, námitku účelovosti podmínky souhlasu vlastníka pozemku se změnou v užívání dočasné stavby žalovaný považoval za nepřipadnou, s tím, že měla být namítnuta v řízení o změně v užívání stavby, které však bylo pravomocně skončeno, aniž by ji žalobce v řízení o změně v užívání stavby uplatnil a nyní k ní přihlédnout nelze, neboť na rozhodnutí o odstranění předmětné stavby nemá žádný vliv. Co se týče smlouvy uzavřené mezi žalobcem a společností A. R., a. s. o závazku A. R., a. s. stavbu odstranit na vlastní náklady a zajistit žalobci náhradní prostory, pak tato soukromoprávní smlouva žalobce nijak nezavázala povinnosti zajistit si souhlas vlastníka předmětného pozemku se změnou užívání předmětné stavby a ani povinnosti dočasnou stavbu, u které uplynula doba povoleného užívání, odstranit.

K jednotlivým žalobním bodům krajský soud uvádí následující:

Co se týče nesouladu napadeného rozhodnutí s veřejným zájmem, tento žalobce v žalobě nijak blíže nespecifikoval, zejména pak netvrdil, že nepovolená předmětná stavba je v souladu s veřejným zájmem a toto své absentující tvrzení také neprokázal, ačkoliv v tomto směru měl jak povinnost důkazní, tak povinnost tvrzení. Zákonem předpokládaný stav byl totiž porušen právě jeho počínáním a lze tedy po něm spravedlivě požadovat, aby on sám prokázal, že škodlivé následky jeho počínání nedosahují intenzity, která by vedla k porušení veřejných zájmů (srovnej rozsudek Krajského soudu v Brně z 29. 11. 2001 č. j. 29 Ca 62/2001-24 zveřejněný v soudní judikatuře číslo vydání 3, ročník 2002, na str. 239 pod publikačním č. 982/2002). Žalobce však žádný důkaz ke svému tvrzení, že jeho nepovolená stavba je v souladu s veřejným zájmem, nepředložil a jeho námitka je zcela obecná. Pro úplnost krajský soud dodává, že veřejný zájem na zajištění přepravy osob vyplývá např. ze zákona č. 111/1994 Sb., kde v § 2 odst. 1 je taxislužba uvedena jako jeden z druhů silniční dopravy zajišťující právě přepravu osob. Nicméně tento veřejný zájem na zajištění přepravy osob za situace, kdy žalobce taxislužbu provozuje ve statutárním městě, kde přepravu osob zajišťuje kromě dalších subjektů taxislužby ještě veřejná hromadná doprava, nemůže převážet nad veřejným zájmem na odstranění nepovolené stavby, vyplývající z § 129 odst. 1 písm. f) stavebního zákona, podle kterého *stavební úřad nařídí odstranění stavby vlastníku stavby dočasné, u které uplynula stanovená doba jejího trvání a nebyla povolena změna v užívání*. Tato žalobní námitka je tak nedůvodná.

Nedůvodná je rovněž námitka žalobce, že žalovaný ve svém rozhodnutí nezohlednil všechny okolnosti případu, zejména pak smlouvu, kterou žalobce uzavřel se společností A. R., a. s., budoucím vlastníkem pozemku, na kterém stojí předmětná stavba, a kterou se právě tato společnost zavázala na své náklady stavbu odstranit. Nositelem veřejnoprávní povinnosti odstranit dočasnou stavbu, u které uplynula stanovená doba jejího trvání, vyplývající ze shora citovaného ustanovení § 129 odst. 1 písm. f) stavebního zákona, je vlastník stavby nikoliv třetí osoba a soukromoprávní smlouvou nelze tuto veřejnoprávní povinnost převést na jinou osobu, neboť tento právní vztah mezi žalobcem a správním orgánem není předmětem soukromoprávní úpravy a nelze na ni použít instituty soukromého práva.

Krajský soud se neztotožnil ani s námitkou žalobce, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné, neboť se v něm žalovaný nevypořádal s žalobcovými námitkami a účelově vyšel z nesplnění podmínky souhlasu vlastníka pozemku se změnou v užívání dočasné stavby. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí vypořádal se všemi odvolacími námitkami žalobce; konečně, žalobce ani neuvedl, se kterou odvolací námitkou se žalovaný neměl vypořádat. Rovněž se vypořádal s námitkou účelovosti podmínky souhlasu vlastníka pozemku se změnou v užívání dočasné stavby, když uvedl, že k této námitce v řízení o odstranění dočasné stavby, u které uplynula stanovená doba jejího trvání a nebyla povolena změna v používání, nelze

přihlédnout. Krajský soud se s tímto stanoviskem ztotožňuje. V řízení o odstranění dočasné stavby, u které uplynula stanovená doba jejího trvání, se předpokládá řízení o povolení změny v užívání, neboť stavební úřad je povinen podle ustanovením § 129 odst. 6 stavebního zákona v oznámení o zahájení řízení odstranění stavby poučit vlastníka stavby o možnosti podat ve lhůtě 30 dnů žádost o změnu užívání dočasné stavby spočívající v prodloužení doby jejího trvání nebo ve změně na stavbu trvalou, což stavební úřad v posuzovaném případě učinil, a v řízení o odstranění stavby pokračoval a rozhodl teprve poté, co řízení o změně v užívání dočasné stavby bylo pravomocně zastaveno. Považoval-li žalobce požadavek správního orgánu v řízení o změně v užívání dočasné stavby za nadbytečný či neúčelný či účelový a tendenční, pak měl tuto námitku vskutku uplatnit v řízení o změně v užívání stavby, což se nestalo, žalobce proti rozhodnutí ani nepodal opravný prostředek. Zabývat se takovou námitkou v řízení o odstranění stavby zákon nepředpokládá a neodpovídá to ani účelu předmětné právní úpravy, která směřuje k ochraně veřejného zájmu na neužívání staveb, jejichž doba užívání již uplynula; důvody, pro které doba jejího trvání uplynula, jsou – jak vyplývá ze shora citovaného ustanovení § 129 odst. 1 písm. f) stavebního zákona - pro rozhodnutí o odstranění dočasné stavby bez právního významu. Ani tato žalobní námitka není důvodná.

Vzhledem k tomu, že žádný z žalobních bodů, které žalobce předmětem soudního přezkumu učinil, není důvodný, soud žalobu v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl (výrok I.).

V řízení byl plně procesně úspěšný žalovaný, kterému v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. vzniklo právo na náhradu nákladů řízení; plně procesně neúspěšnému žalobci právo na náhradu nákladů řízení nevzniklo. Vzhledem k tomu, že podle obsahu spisu žalovanému žádné náklady řízení nevznikly, soud rozhodl tak, že žádnému z účastníků náhradu nákladů řízení nepřiznal (výrok II.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je **možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Ostravě dne 25. května 2017

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu